

London. Man ser af sistnämnda figurer huru detta fiskredskap är sammansatt. I ändan af en lång stör äro fästade 2:ne temligen långa spetsiga ben, med spetsarna något utåt böjda och med inre sidan försedd med bakåt rigtade tänder, för att fasthålla den fisk som kommer mellan dem. Dessa ben äro på det sätt fästade i skaftet att hvardera af dem är, oberoende af det andra, något rörligt inåt och utåt; de äro derföre vid undra ändan på sidorna platta, och i inkanten försedda med en eller flera framåt rigtade tänder, för att kunna fastbindas så att de ej lösryckas af fisken. Och för att de ej skola skiljas allt för mycket från hvarandra, äro de ett stycke från fästet ombundna och hopbundna med en rem. Att min ifrågavarande benstilet (fig. 157) är ena skenkeln af ett sådant fiskljuster, ser man tydligt vid jämförelsen. Den enda skillnad är att i denna finnas hak i ställe för tänder, men hvilket blott antyder en större enkelhet och ofullkomlighet. Dessa hak ligga emedlertid, både de vid spetsen och roten, i samma rigtning som tänderna. Rotdelen äfven hos denna är bred och på sidorna hoptryckt. Men hvad som ännu mer bevisar att denna benspets varit skenkeln af ett dylikt instrument, är, att om man betraktar den noga och med lup ser man, att den på utsidan, ett stycke ofvan fästet, just der bandet sitter på det Nordamerikanska ljustret, bär tydliga spår efter att hafva varit ombunden med band eller rem; ty då den på alla andra ställen är helt slät och glatt, är den der försedd med fina på tvärs gående skårar.

Hvad som äfven bevisar att detta ben utgjort ena skenkeln af ett ljuster, är följande: då det för 3 år sedan lemnades mig och uppgafs vara funnet på botten af en torfmosse (Felsmosse) en half mil från Lund, såg jag genast af den böjda spetsen att det måste vara en halfva och anmodade derföre karlen, som lemnade det, att äfven uppsöka den andra; men enär mossen redan var satt under vatten, var det då omöjligt att anställa någon eftersökning. Följande året kom samma karl hit och hade två benstiletter, funna tätt sammans och i samma mosse som den förra, men i en annan graf. Jag har låtit afteckna dem på pl. XIII. fig. 158. a. b. Att de utgöra samma